

Din frigul Siberian

Grigore Vieru

Lui Alexei Marinat
Venea de la baltă prostul
Într-o mână cu steagul,
Cu ciorpacul în cealaltă.
Uneori îi lucid, se gândește la cer.
L-a miruit popa
De-a dreptul pe steaua din frunte.
Dar este gata să moară
Pentru baltă.
Doamne, ce nerozie să mori
Pentru lucruri care
De mult au murit.

* * *

Lui Tudor Nedelcea
Sărac sunt. Dar ce
Să mai zică, iarna întreagă,
Bietul salcâm
Fără măcar o frunză pe el,
Mâine poate va fi sacrificat focului.
Se-aud, salcâmul drag,
În vifornița albă sunând
Clopoței prelungi ai păstăilor tale.
Aho! Aho! Nu!
Nu sunt singur. Îmbrățișez
Făptura ta îmbrăcată în gheață,
Încălzindu-mă de spinarea ta.
Ești ca și crucea pe care
Hristos a fost răstignit,
La fel de plin de nădejdi
Ca Hristos. Aho, aho!